

SATÉLITE K

presenta

**EDUARD INIESTA I L'ORQUESTRA NACIONAL
CLÀSSICA D'ANDORRA PRESENTEN
'LA PETITA CASA DE MI MATEIX'**

Aquest disc, molt diferent dels seus treballs anteriors, és un recorregut sonor d'aromes tardorencs d'alta sensibilitat: la millor companyia per una tarda plujosa vora el foc

“Tots tenim una petita casa per mostrar, i aquesta és la meva. El meu autoretrat.” Eduard Iniesta

“La música d'Eduard Iniesta fa que quan l'escoltes diguis: això és Eduard Iniesta” Gerard Claret, concertino de l'ONCA

La petita casa de mi mateix (Satélite K, 2016) és fruit de l'encàrrec que va fer l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra (ONCA) a un dels nostres músics més preuats, Eduard Iniesta. El resultat ha estat un disc amb 9 obres instrumentals compostades i orquestrades per ell mateix, en una perfecta conjunció entre els instruments de corda que utilitza, les percussions i l'orquestra. Una conjunció innovadora, feta de sensibilitat a flor de pell, i que es va sentir per primera vegada el maig del 2015 dins del cicle de l'ONCA AL PALAU.

Es tracta del desè disc d'Eduard Iniesta, en el que interpreta les seves obres creades per a l'ocasió amb alguns dels instruments més característics de la cultura mediterrània com el buzuki grec, el tzouras, el saz i el blagamàs. A aquests instruments, hi ha afegit **una formació de catorze cordes de l'ONCA** juntament amb el conjunt instrumental d'Iniesta: amb **Robert Armengol** a les percussions clàssiques, **Antonio Sánchez** a les percussions ètniques i **Miguel Ángel Cordero** al contrabaix, que són els encarregats de crear **l'atmosfera de la Mediterrània** a l'escenari.

L'Eduard Iniesta és un referent de la música mediterrània del nostre país, perquè no ha deixat mai de crear noves textures, inventar nous camins per tal d'emocionar al públic amb els seus instruments i les **seves composicions fetes amb un material extremadament sensible**.

Com tota la música d'Eduard Iniesta, és **música portuària amb influències de les músiques veïnes**, però aquesta vegada, agafa una volada nova al costat de l'ONCA. Amb **La petita casa de mi mateix**, el compositor aconsegueix, per uns instants, arrancar de la cultura popular aquests instruments per introduir-los en un format idoni per a l'evocació de paisatges, uns paisatges sonors amb atmosfera tardorenca que, com diu el mateix Iniesta, ens porten pels camins més íntims de la seva creació musical.

«Avui us vinc a oferir una mica de mi, "La petita casa de mi mateix", com diria l'enyorat Vinyoli. Jo sóc, com tothom, un seixanta-cinc per cent d'aigua. La resta són cordes que obtinc fruit de la perseverança, la passió i la dedicació, perquè un dia, algú em va disposar damunt de dues cordes i, com si fossin vies de tren, em va empènyer en un viatge apassionant i sense fi per aquest univers que tant estimo.

D'aleshores ençà que llischo damunt la doble corda i, de camí, procuro engreixar la meva col·lecció, de la qual avui us ofereixo un tast. Em donaria per satisfet si amb aquest conjunt d'obres que escoltareu us poguéis transmetre ni que fos l'aroma d'aquest univers i, per tal d'assolir aquest repte, he triat alguns d'aquests instruments que travessaran el pont de Bòsfor, s'endinsaran en la meva petitesa i observaran la majestuositat del Cadí i els éssers fantàstics que l'habiten.

Vull agrair de tot cor la confiança que m'han atorgat en Gerard Claret i l'ONCA, i sobretot, la seva dolça companyia en aquest trajecte.» Eduard Iniesta

---

Concert

13.02.17 Palau de la Música Catalana

Contacte

Malou Bustos - Dept. de Promoció

✉ promo3@satelitek.com ☎ 656 430 134